

Aclariment

Sr. Director:

El partit de futbol al qual es fa referència en l'article *L'últim partit d'un amateur* no és la final del Campionat d'Europa, sinó la semifinal. Per tant, el darrer ple ordinari celebrat a l'ajuntament de Castelló de Farfanya va coincidir en la data amb el dia en què la selecció espanyola es va proclamar finalista, no campiona. Demanem disculpes als lectors per aquest error.

AGUSTÍ FARRÉ I GRA. REGIDOR D'ICF/PM
PER CASTELLÓ DE FARFANYA

La pau i les Olimpíades de Pequín

Sr. Director:

La Xina, país conegut a tot el món, sobretot a partir de finals dels vuitanta quan n'era president Deng Xiaoping. Ell va fer una nova reforma per millorar la situació econòmica i, des de llavors, la Xina està desenvolupant-se molt ràpidament en molts aspectes, tant econòmics com socials.

El 2001, es va donar una bona notícia per a la Xina: els Jocs Olímpics del 2008 se celebrarien a Pequín. Per a gairebé tot el país va ser una gran alegria i alhora un desig global realitzat. En aquell instant, la gent estava emocionada per la gran notícia: "Per fi podem celebrar els Jocs Olímpics al nostre propi país!" Això què significa? Això significa que la Xina vol que el món la conegui i que per això rebrà amb entusiasme la gent que hi vagi des dels cinc continents. Així, entre la Xina i la resta del món, cada vegada hi haurà menys distància.

La història de les olimpíades va començar a Grècia i, des de llavors fins ara, els Jocs Olímpics fa més de cent anys que se celebren. Per què els celebrem? Des del meu punt de vista, l'objectiu principal de la seua

Correu

SEGRE Carrer del Riu, 6. 25007 Lleida
Fax: 973 246 031
Correu electrònic: redacció@diarisegre.com

En aquesta secció només es publicaran les cartes que vagin acompanyades d'una completa identificació de l'autor (nom, adreça, DNI i telèfon, si fa al cas), tot i que, si es demana, és possible la firma sota pseudònim o inicials. SEGRE no tornarà els originals i si la seua extensió passa de 20 línies (1.200 caràcters), es reserva el dret de resumir-los.

PARAULES DE VIDA

L'Esperit Sant

"Quan l'Esperit Sant vindrà damunt vostre... us farà testimonis meus." (Ac 1,8).

Les grans trobades internacionals de joves com és la XXIII Jornada Mundial de la Joventut, que aquest any se celebrarà a la ciutat de Sydney (Austràlia), són oportunitats per trencar la rutina quotidiana i obrir-se a noves experiències de vida cristiana. En aquesta ocasió, i a causa de la llunyania d'aquest país, moltes diòcesis europees han convidat els seus joves a trobar-se a Lourdes, en els mateixos dies i moments en què el Sant Pare serà a Sydney.

En aquesta Jornada Mundial, el Sant Pare convida tots els joves a fixar la seua atenció en l'acció de l'Esperit Sant, que és Senyor i infon la vida; en l'Església, especialment en la seua missió evangelitzadora. Benet XVI recorda que l'Esperit Sant és el protagonista de la història de la salvació, i arriba concretament a nosaltres a través dels sacraments de la iniciació cristiana: baptisme, confirmació i eucaristia. En aquest sentit, el Sant Pare destaca el valor fonamental de la confirmació en la vida dels cristians: "La confirmació ens dona una força especial per testimoniar i glorificar Déu amb tota la nostra vida; ens fa íntimament conscients de la nostra pertinença a l'Església, Cos de Crist... I, quan l'Esperit Sant actua, produeix en l'ànima els seus fruits, que són «amor, goig, pau, paciència, benvolença, bondat, fidelitat» (Ga 5,22)." Una realitat que creix a través de l'Eucaris-

tia, que és com una Pentecosta continuada, ja que cada vegada que celebrem la Santa Missa rebem l'Esperit Sant, que ens uneix més profundament a Crist i ens transforma en Ell.

La presència de l'Esperit en nosaltres ens convida a la missió, a fer-lo present a través de les nostres paraules i obres. Però, com donar testimoni de l'acció salvadora de Déu en el nostre món? En aquest sentit, el Sant Pare ens recorda que "només Crist pot omplir les aspiracions més íntimes del cor de l'home; solament Ell té la capacitat d'humanitzar la humanitat i conduir-la a la seua divinització. Amb la força del seu Esperit, Ell infon en nosaltres la caritat divina que ens capacita per estimar els altres i per posar-nos al seu servei". Sense l'Esperit Sant, sense l'Esperit de Jesús, no podríem ser cristians. És l'Esperit qui avui ens convida de nou a posar-nos en camí, a ser els seus testimonis. En aquest sentit, el Sant Pare recorda que són especialment els joves els portadors de la bona nova als seus coetanis. "Vosaltres coneixeu l'idealisme, el llenguatge i també les ferides, les expectatives i els desitjos dels vostres companys... Que cadascú de vosaltres tingui la valentia de fer la promesa a l'Esperit Sant de portar un jove a Jesucrist, donant raó de la vostra esperança." A Lourdes viurem aquestes realitats. Serà la trobada de Sydney a prop nostre, sota la intercessió de la Mare de Déu.

JAVIER SALINAS. BISBE DE TORTOSA. ADMINISTRADOR APOSTÒLIC DE LLEIDA

celebració hauria de ser el de construir un llaç d'amistat i compartir les idees i l'esport de molts països. Competir és molt important, però no és la meta principal.

Però tothom pensa el mateix? Si reflexionem una mica més veurem que no. El primor-

dial per als participants és guanyar. El fet de guanyar la medalla d'or és el somni i el desig de tots els participants. No obstant, cada joc té només una medalla d'or, i això significa que s'haurà de lluitar per guanyar-la. No tot és de color rosa, sinó que de vegades es

converteix en gairebé una lluita per a tothom. Per aquest motiu, crec que el sentit del compartir ha anat desapareixent als Jocs Olímpics i que ara tot es redueix al fet de guanyar.

El punt III de la Carta de la Pau dirigida a l'ONU tracta so-

bre viure i treballar en amistat. És cert: l'amistat és un tresor per a cada persona, cada poble, cada país... L'amistat és la font de construcció de la pau al nostre món. I per aconseguir-ho considero que és imprescindible conrear i compartir aquesta amistat en els Jocs Olímpics.

Tant de bo durant les Olimpíades de Pequín, els esportistes i tots els que hi participin treballin i es relacionin amb un esperit amistós, generós i solidari.

CECILIA YU. FUNDACIÓ CARTA DE LA PAU DIRIGIDA A L'ONU

Carta al conseller Joaquim Nadal

Sr. Joaquim Nadal:

El motiu de dirigir-me a vostè és per exposar-li que la gent del Pallars Sobirà no tenim cap altre mitjà de transport públic per als nostres desplaçaments per la zona que no sigui per carretera. Senyor Nadal, el que li sol·licito és que els pensionistes d'aquesta comarca tinguin descomptes en els mitjans de transport públic de viatgers (bus) com tenen en altres comarques de Catalunya.

Per a la població d'aquesta comarca, l'autobús és com per a d'altres el metro, el tramvia, etc. Si es portés a terme el meu suggeriment, no estaria de més que la targeta combinada amb el tren Lleida-la Pobla, utilitzat per la gent que té tractament mèdic a l'Arnau de Vilanova de Lleida. Seria una millora social de la qual ja disfruten en gran part de Catalunya els pensionistes.

Senyor Nadal, per experiència d'altres ocasions en què m'he dirigit a vostè, li prego que llegeixi la meua petició, així com la possible resposta del personal de la seua conselleria, encara que en ocasions és tan absurd que només aconseguix perjudicar la seua imatge política.

JOSEP MULLOR LÓPEZ. SORT

CRÒNICA POLÍTICA

MANUEL CAMPO VIDAL

Les estrelles de PP i PSOE s'imposen

FINALITZADA LA missa major dels grans partits —els congressos de València i Madrid—, ara la processó va per pobles: autonomies, províncies i ciutats. Populars i socialistes ja exhibeixen les seues estrelles acabades de llançar al firmament de la direcció política que acudeixen amb els seus nous càrrecs i exercixen implacables: Dolo Cospedal, Leire Pajín i Ana Mato. Creguin-s'ho: són la mar d'encantadores, les tres, però si han d'usar el bisturí, no els tremola el pols. Per això les van nomenar. Qui cregui que són floreretes, acabarà amargat bevent-se l'aigua del gerro.

En pocs dies han passat del glamur de les primeres fotos i reportatges als congressos autonòmics dels partits on hi ha divisions greus i casos clínics. A Ana Mato la van mig esbronar a Barcelona perquè hi anava per

recolzar la candidata-solució de Madrid, Alicia Sánchez Camacho, per cert, una altra mare soltera per inseminació artificial. És una anècdota, però una pista sobre la seua personalitat i la seua decisió.

Cospedal va aguantar el tens congrés dels populars bascos, on el jove Basagoiti ha aconseguit tirar endavant i integrar col·laboradors de María San Gil. Ni ella, ni Mayor Oreja, president d'honor del PP basc, no hi van traure el cap. Els crítics amb Rajoy i la seua gent van perdre una altra batalla i només els queda l'esperança, trista esperança, d'un retrocés a les urnes per dir que ells tenien raó.

Els socialistes van ajornar per al setembre la *masclatà* valenciana, el més difícil. Segona federació socialista d'Espanya, quinze anys retrocedint electoralment, famílies enfrontades amb mal estil i tres candidats en lliça. Leire Pajín coneix bé el terreny però se la juga allà. O els fa pactar abans o haurà de disciplinar-los amb energia, encara que no perdi aquell somriure

que inquieta Francisco Camps, ara mateix, exiliat Zaplana, amo i senyor de la comunitat.

Però Leire va ser divendres a Granada i es va emocionar per l'ovació dels allà reunits: "Era un dia trist per mi perquè cessava com a secretària d'Estat de Cooperació i han sigut cinc anys de crear equip, política nova i impulsar projectes tan interessants..." Pel que fa a la succes-

per al 2012 però sense obtindre aplaudiments en aquest passatge del seu discurs.

Bernat Soria, que és el primer científic que pot resultar un bon ministre, exhibeix la seua condició d'investigador amb una anàlisi del màxim interès: "Es parla d'un parell de noms per succeir Chaves, però en realitat n'hi ha uns vint. Comptin els col·locats, l'atzar, els que encara no

Hi ha gent de trenta i quaranta anys que s'obre pas a gairebé totes les autonomies, tret d'Andalusia, on Chaves ha consolidat una generació tap

sió de Chaves, no en parla. Es va limitar a dir que el president "és un patrimoni del PSOE", però un assistent confirma que hi havia una tensió màxima i que es cronometraven aplaudiments i abraçades per tindre pistes sobre la successió. Que si María del Mar Moreno, que si Francisco Vallejo, etc. Chaves, per a tranquil·litat d'uns i desesperació d'altres, es va oferir

sabem, la necessitat de renovació generacional en el seu moment, els que poden caure pel camí, etc. Penseu en un grup més ampli o l'anàlisi reduccionista els conduirà probablement a l'error."

Té raó. Comptava algú amb un tal Zapatero, o amb la senyora Cospedal? A Catalunya tenia el PP tres candidats proclamats i n'acaba de guanyar

una quarta, Alicia Sánchez Camacho. I de Leire Pajín, en parlaven els periodistes només en clau valenciana.

Del que no hi ha dubte és que la competitivitat és molt alta. Hi ha gent de trenta anys i gent de quaranta que s'obre pas a gairebé totes les autonomies, tret d'Andalusia, on Chaves ha consolidat una generació tap. El PSOE va aconseguir renovar candidat i victòria a Extremadura, però tem per la continuïtat dels seus presidents a Astúries i Castella-la Manxa. En el primer cas, Areces va guanyar per un diputat només pressionat per Ovidio Sánchez. En l'altre, la direcció socialista pateix per Barreda. Té al davant Dolores Cospedal, ara amb projecció nacional, que ja li va retallar deu punts abans. I, a més, es lamenten al PSOE, "Barreda va crear un enrenou l'altre dia a Tomelloso amb la ministra d'Habitatge. A sobre que hi va gent valuosa a donar-li projecció, s'enreda amb el protocol." Tothom atent, que això es posa cada vegada més difícil i més interessant.